

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 12 czerwca 2023 r.

Poz. 3994

UCHWAŁA Nr XX/51/2023

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ w BYDGOSZCZY

z dnia 31 maja 2023 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr LXIII/74/2023 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 kwietnia 2023 r. w sprawie zasad udzielenia dotacji celowej na zakup roweru dla osób fizycznych

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1668 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), art. 251 ust. 4 w związku z art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm.), art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.) w związku z art. 400a ust. 1 pkt 24 i 32, art. 403 ust. 2, 4 i 5 ustawy z 27 kwietnia 2011 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy uchwala, co następuje:

stwierdza nieważność uchwały Nr LXIII/74/2023 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 kwietnia 2023 r. w sprawie zasad udzielenia dotacji celowej na zakup roweru dla osób fizycznych.

Uzasadnienie

Rada Miasta Włocławek w dniu 28 kwietnia 2023 r. podjęła uchwałę Nr LXIII/74/2023 w sprawie zasad udzielenia dotacji celowej na zakup roweru dla osób fizycznych.

Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy w dniu 2 maja 2023 r. i była przedmiotem badania nadzorczego na posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 31 maja 2023 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1668 z późn. zm.), w posiedzeniu Kolegium Izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana, z uwzględnieniem poniższych zasad.

Mając na uwadze treść art. 15zxx ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095 z późn. zm.) oraz w związku z treścią uchwały Nr II/1/2023 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy z dnia 11 stycznia 2023 r. w sprawie obradowania w zdalnym trybie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, Pan Marek Wojtkowski - Prezydent Miasta Włocławek i Pan Piotr Kowal - Przewodniczący Rady Miasta Włocławek, zostali zawiadomieni o terminie posiedzenia Kolegium (pismo z dnia 23 maja 2023 r. znak RIO-KA-4010-XX-2/2023) oraz poinstruowani o przysługującym im prawie do złożenia pisemnych wyjaśnień w przedmiotowej sprawie do dnia 29 maja 2023 r., a także o możliwości zdalnego uczestnictwa w posiedzeniu Kolegium.

Przedstawiciele jednostki ustosunkowali się do wstępnych wyników badania nadzorczego pismem z dnia 30 maja 2023 r. W posiedzeniu uczestniczył, mający odpowiednie upoważnienie, Pan Paweł Żyżelewicz Dyrektor Wydziału Dróg, Transportu Zbiorowego i Energii w Urzędzie Miasta we Włocławku.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Włocławek postanowiła określić zasady udzielania dotacji celowej na zakup roweru dla osób fizycznych. Rada w § 4 postanowiła, że dotacja przysługuje w wysokości

odpowiadającej 50% wartości poniesionych kosztów kwalifikowanych, jednak nie więcej niż 1 500 zł brutto. Ponadto organ stanowiący wskazał, że kosztem kwalifikowanym jest koszt zakupu roweru dokonany po dniu wejścia w życie uchwały. Jednocześnie w § 5 uchwały wskazano, że udzielenie dotacji odbywa się na podstawie wniosku, który można złożyć od dnia wejścia w życie uchwały do dnia 15 listopada 2023 r. Pozytywne z kolei rozpatrzenie wniosku powoduje wydanie promesy (§ 5 ust. 7). Uchwała nie wskazuje kiedy następuje podpisanie umowy, na podstawie której dokonuje się zakupu roweru. W § 5 ust. 7 uchwały wskazano jedynie, że „pozytywne rozpatrzenie wniosku oznacza wystawienie promesy uprawniającej do otrzymania dotacji. O pozytywnym sposobie rozpatrzenia wniosku wnioskodawca zostanie powiadomiony e-mailem lub telefonicznie”. Nadto, zapis § 1 ust. 3 badanej uchwały wskazuje, że uchwała, zgodnie z brzmieniem art. 403 ust. 5 ustawy z 27 kwietnia 2011 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) określa sposób rozliczenia dotacji, jednak w dalszej części brak jest stosownych zapisów w tym przedmiocie.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej zważyło, co następuje.

Rada Miasta Włocławek w podstawie prawnej badanej uchwały odwołała się do zapisów art. 400a ust. 1 pkt 24 i 32 ustawy Prawo ochrony środowiska, z których wynika, że finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej obejmuje wspomaganie ekologicznych form transportu, edukację ekologiczną oraz propagowanie działań proekologicznych i zasady zrównoważonego rozwoju. Zdaniem Kolegium Izby z treści uchwały w żaden sposób nie wynika realizacja tych ustawowych zapisów. Nie można bowiem zgodzić się z twierdzeniem, że sam zakup rowerów przez mieszkańców korzystających z dotacji przełoży się wprost na efekt ekologiczny. Uchwała nie wskazuje w jaki sposób miałby zostać on uzyskany, ani w jaki sposób miałby być mierzony. Sam zakup roweru nie daje gwarancji, że zmniejszy się na przykład emisja spalin, bo w miejsce używania auta do przemieszczania się po mieście beneficjenci dotacji wybiorą dofinansowany rower. W ocenie Kolegium badana uchwała nie wprowadziła żadnego mechanizmu pozwalającego na realne, a nie tylko potencjalne, uzyskanie efektu ekologicznego. Jednostka w złożonych wyjaśnieniach przytoczyła badania Europejskiej Federacji Cyklistów – międzynarodowej organizacji pozarządowej z siedzibą w Brukseli, z których wynika, że „wybór roweru lub e-roweru – zamiast samochodu czy autobusu – jako środka transportu może oznaczać zmniejszenie emisji o ok. 190 kg CO₂ w skali roku, przy założeniu jednego wyjazdu w ciągu tygodnia na dystansie 8 km w jedną stronę”. Kolegium Izby stoi jednak na stanowisku, że to z treści samej uchwały winny wynikać warunki spełnienia przesłanek, o których mowa w przywołanym w podstawie prawnej przepisie, a nie być uznane za wykonane w sposób dorozumiany. Podkreślenia wymaga, że o uzyskaniu dla Miasta jakiegokolwiek efektu ekologicznego niezbędne jest ziszczenie się warunku, że beneficjent będzie korzystał z roweru zamiast auta czy innego pojazdu emitującego CO₂. Nawet badania na które powołuje się w wyjaśnieniach jednostka mówią o zmniejszeniu emisji przy wyborze roweru zamiast mniej ekologicznego środka transportu. Zapisy uchwały w żaden sposób nie pozwalają wyegzekwować od beneficjentów dotacji, by poruszali się ekologicznym środkiem transportu zamiast np. samochodu, a nie np. wykorzystywali dotowanego roweru wyłącznie w celach rekreacyjnych (np. zamiast spaceru).

Kolegium Izby zauważa ponadto, że Rada Miasta Włocławek w przedmiotowej uchwale nie określiła zasad rozliczenia dotacji. Przez pojęcie „tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczenia” rozumieć należy zbiór reguł stanowiących wymogi o charakterze formalno-technicznym, jakie dotujący musi dopełnić, aby ubiegać się o dotację, a także by dokonać prawidłowego rozliczenia dotacji. Badana uchwała określa jedynie warunki wypłaty dotacji (§ 5 ust. 8).

Jednocześnie organ stanowiący dopuścił do udzielenia dotacji na wydatki poniesione po dniu wejścia w życie uchwały, tj. zarówno przed podpisaniem umowy, jak również przed złożeniem wniosku (§ 5 ust. 8), czyli zastosowaniem mechanizmu refundacji, o którym mowa w uzasadnieniu do uchwały: „Dotacja celowa w formie refundacji obejmuje partycypację w kosztach i częściowy ich zwrot po zakupie roweru”. Z treści art. 403 ust. 4-6 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, że finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych z budżetu gminy na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji realizowanych przez wskazane w tym przepisie podmioty. Zasady udzielania dotacji celowej obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczenia określa rada gminy w drodze uchwały, zaś udzielenie dotacji celowej następuje na podstawie umowy zawartej przez gminę. Jak wynika z kolei z definicji zawartej w art. 126 ustawy o finansach publicznych, dotacjami są podlegające szczególnym zasadom rozliczenia środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie tej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych. Należy podkreślić, że zasadniczą cechą odróżniającą dotacje od innych rodzajów wydatków jest

między innymi to, że podlegają szczególnym zasadom rozliczania. Ponadto, jak literalnie wynika z dyspozycji ww. art. 126 ustawy, dotacje przeznaczane są na realizację zadań publicznych. Natomiast zgodnie z art. 250 ustawy o finansach publicznych z umowy w sprawie udzielenia dotacji ma wynikać w szczególności: wysokość dotacji, cel lub opis zakresu rzeczowego zadania, na którego realizację są przekazywane środki dotacji; termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego; termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji oraz termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji celowej. W ocenie tut. Kolegium, wyżej wymienione regulacje ustawowe nie przewidują możliwości „refundowania” z budżetu gminy wydatków poniesionych na przedsięwzięcia związane z ochroną środowiska przed zawarciem umowy. Z istoty dotacji celowej wynika bowiem, że może ona być wykorzystana przez beneficjenta w związku z realizacją zadania publicznego wyłącznie na wydatki ponoszone po zawarciu umowy o dotację. Wskazać tym samym należy, że dotacja celowa przeznaczona na finansowanie lub dofinansowanie inwestycji z zakresu ochrony środowiska służyć powinna realizacji zadania publicznego przez jej beneficjenta, jako zadania przyszłego. Okoliczność taka wyklucza refinansowanie poniesionych już wydatków przez podmioty, które miałyby taką dotację otrzymać. Należy bowiem zwrócić uwagę, że dopiero po zawarciu umowy można mówić o realizacji zadania publicznego przez beneficjenta dotacji.

Dodatkowo z art. 251 ust. 4 ustawy o finansach publicznych wynika, że: „wykorzystanie dotacji następuje w szczególności przez zapłatę za zrealizowane zadania, na które dotacja była udzielona, albo, w przypadku gdy odrębne przepisy stanowią o sposobie udzielenia i rozliczenia dotacji, wykorzystanie następuje przez realizację celów wskazanych w tych przepisach”. Skoro udzielenie dotacji następuje na podstawie umowy, wykorzystanie dotacji może nastąpić tylko poprzez zapłatę za zrealizowane zadania wynikające z umowy o dotację, a więc wykonane po jej podpisaniu. Pojęcie „zapłata za zrealizowane zadania, na które dotacja była udzielona” nie obejmuje swym zakresem refundacji wydatku poniesionego przez beneficjenta ze środków pochodzących z dotacji przed zawarciem umowy.

Podkreślić raz jeszcze należy, że przepisy prawa finansowego wymagają, aby dotacja celowa udzielana była z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na podstawie umowy (art. 250 ustawy o finansach publicznych), co, w przypadku dotacji udzielonej na podstawie przepisów ustawy - Prawo ochrony środowiska, przewiduje również art. 403 ust. 6 tej ustawy. Tym samym uznać należy, że ustawodawca nie dopuszcza możliwości finansowania lub dofinansowania kosztów zadań publicznych, które już zostały poniesione, gdyż wydatek ten miałby charakter refundacji poniesionych kosztów, nie zaś dotacji na realizację zadania. Każda dotacja, zgodnie z definicją prawną określoną w ustawie o finansach publicznych, ma służyć finansowaniu lub dofinansowaniu realizacji zadań publicznych, a więc zadań, które istnieją w dacie przyznania prawa do ich finansowania lub dofinansowania. Dopiero po przyznaniu prawa do dotacji można natomiast mówić o realizacji zadania publicznego.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądownoadministracyjnym m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 16 kwietnia 2019 r. (sygn. akt III SA/Po 95/19) oraz w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 21 listopada 2017 r. (sygn. akt I SA/Łd 951/17). Dodatkowo w wyroku z dnia 24 listopada 2016 r. (sygn. akt II GSK 954/15) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „(...) ustawodawca jak zasadnie przyjął skarżący kasacyjnie organ nadzoru nie dopuszcza możliwości dotowania środkami pieniężnymi - przekazanymi w ramach dotacji celowej - inwestycji z zakresu ochrony środowiska zrealizowanych przed datą zawarcia umowy dotacyjnej. Aktualne przepisy ustawy o finansach publicznych i art. 403 ust. 5 i 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, zdaniem NSA nie stwarzają żadnych podstaw prawnych do przyjęcia takiego rozwiązania. Uznać należy zatem, że ustawodawca nie dopuszcza możliwości finansowania lub dofinansowania kosztów zadań publicznych, które już zostały poniesione, gdyż wydatek ten miałby charakter refundacji poniesionych kosztów, nie zaś dotacji na realizację zadania (celu). Tym samym zasadnie skarżący kasacyjnie organ nadzoru zarzuca, że dotacja nie może zostać przekazana na refundację poniesionych już wydatków, ponieważ do takiego działania nie dopuszczają przepisy ustawy o finansach publicznych.

Każda dotacja, zgodnie z powyższą definicją prawną określona w ustawie o finansach publicznych, ma służyć finansowaniu lub dofinansowaniu realizacji zadań publicznych, a więc zadania które istnieje w dacie przyznania prawa do jego finansowania lub jego dofinansowania. Tym samym dopiero po przyznaniu prawa do dotacji można mówić o realizacji zadania publicznego. Trafnie podnosi skarżący kasacyjnie organ nadzoru, że dotacja to wydatek redystrybucyjny, na coś przyszłego, a wyraźnie odstępstwa jeśli je dopuścić muszą wynikać z przepisów ustawy.

Rację ma organ nadzoru również kiedy wskazuje, że w praktyce finansowej zawierane są umowy o dotacje celowe, w ramach których przyznana dotacja nie jest wypłacana beneficjentowi niezwłocznie po zawarciu umowy celem pokrycia z niej przyszłych wydatków, ale beneficjent finansuje zadanie ze środków własnych, po czym otrzymuje gwarantowane umową środki dotacji refinansującej uprzednio dokonane płatności. Takie refinansowanie otrzymywane jest jednak na zadanie publiczne (cel), którego realizacja dokonywała się w warunkach posiadania już przez wykonawcę prawa do otrzymania (wypłaty) dotacji. (...) Cechą istotną dotacji w rozumieniu art. 126 ustawy o finansach publicznych jest istnienie zadania publicznego, a odstępstwa od ustawowej definicji określonej ww. przepisem muszą wynikać z ustawy.”

Z wyżej wskazanych przyczyn, w ocenie Kolegium tut. Izby, ustalając zasady udzielania dotacji na zadania zrealizowane przed zawarciem umowy, Rada Miasta Włocławek przekroczyła delegację ustawową do podjęcia badanej uchwały, naruszając w sposób istotny przepisy ustawy - Prawo ochrony środowiska w związku z art. 126 oraz art. 250 i art. 251 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, co skutkuje koniecznością orzeczenia nieważności badanej uchwały w całości.

Nadto Kolegium wskazuje, że podjęta uchwała posługuje się na wypadek pozytywnego rozpatrzenia wniosku pojęciem promesy (§ 5 ust. 7). Wątpliwości budzi fakt, w jaki sposób ma nastąpić zwrot kosztów (o którym mowa w § 5 ust. 8), wymagający przedstawienia tej promesy, która zgodnie z ust. 7 może być udzielona telefonicznie. Nigdzie jednak nie określono wzorów takiej promesy, ani też nie wskazano czemu ma ona służyć. Jedynie przy warunkach wypłaty środków nakazuje się ją przedstawić. Kolegium dostrzega, że w orzecznictwie administracyjnym ugruntował się pogląd, iż organ gminy stanowiąc akt prawa miejscowego winien tak zredagować jego postanowienia, aby jego treść była oczywista, zrozumiała dla adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis winien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, bowiem adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów. Z uwagi na fakt, że badana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, winna zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (wyrok NSA oz. w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r., sygn. akt SA/Gd 2949/94).

Jednocześnie w ust. 10 uchwalono, że „Udzielenie dotacji odbywa się poprzez zawarcie umowy pomiędzy wnioskodawcą a Gminą Miasto Włocławek”. Niejasna pozostaje kwestia jaka jest relacja umowy do „promesy”. Z konstrukcji uchwały wynika wniosek, że zakupu roweru można dokonać na podstawie promesy. Tylko promesa jest warunkiem „zwrotu kosztów zakupu roweru” (§ 5 ust. 8 pkt 1). Z kolei w ust. 10 postanowiono, że podstawą udzielenia dotacji jest umowa. Z uchwały nie wynika jednak, kiedy umowa ma być zawarta. Z konstrukcji uchwały nie wynika również, aby zawarcie umowy było warunkiem „rozpoczęcia realizacji zadania publicznego”, co także stoi w sprzeczności z zasadą zakazu refundacji.

W złożonych wyjaśnieniach jednostka wskazała, że „sama promesa jest jednym z elementów niezbędnych do ubiegania się o dotację, a nie dokumentem wiążącym z bezpośrednią i natychmiastową wypłatą środków przez Gminę Miasto Włocławek. Udzielenie informacji telefonicznie lub drogą mailową nie jest tożsame z udzieleniem promesy.” W ocenie Kolegium rola promesy wynikająca z zapisów uchwały jest znacznie ważniejsza niż samej umowy o udzielenie dotacji. Określony bowiem w § 5 ust. 8 uchwały zwrot kosztów zakupu roweru wymaga „przedstawienia promesy uprawniającej do otrzymania dotacji wystawionej na podstawie złożonego wniosku”. W żadnym z punktów § 5 ust. 8 nie mowy o przedstawieniu umowy dotacji, jako dokumentu niezbędnego do zwrotu kosztów dokonanego zakupu. Przedstawione w wyjaśnieniach stanowisko jednostki o tym, że „przekazanie dotacji jest dla miasta wiążące dopiero w momencie podpisania umowy, a więc po spełnieniu wszystkich poprzedzających przesłanek, co jest tożsame z rozliczeniem dotacji” również, zdaniem Kolegium, nie znajduje uzasadnienia w zapisach badanej uchwały.

Ponadto Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy stwierdza, że podstawę prawną do podjęcia uchwały przez organ stanowiący gminy w zakresie określenia zasad udzielania dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej stanowią przepisy art. 403 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Zakres upoważnienia ustawowego dla rad gmin obejmuje w szczególności kryteria wyboru inwestycji do dofinansowania, tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji oraz sposób jej rozliczania. Z regulacji zawartych w art. 403 ust. 4 wynika jednoznacznie, że finansowanie ochrony środowiska może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub dofinansowania kosztów inwestycji.

W ocenie Kolegium Izby zadanie w zakresie zakupu rowerów stanowiących własność osób fizycznych, którego finansowanie określa badana uchwała nie należy do inwestycji w rozumieniu przepisów art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.). Zdaniem Kolegium Izby, Miasto może wykonywać powyższe zadanie własne (tj. finansować cele ochrony środowiska z art. 400a ust. 1 pkt 8 ustawy) czyniąc to w drodze wydatków bezpośrednich z budżetu, czyli płacąc za usługę uprzednio zakontraktowanemu przez siebie wykonawcy zadania nieinwestycyjnego na zasadach z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) w zw. z art. 403 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. Udzielenie dotacji na zadanie nie stanowiące inwestycji z zakresu ochrony środowiska musiałoby mieć podstawę w wyraźnym przepisie prawnym. Tymczasem powołane w uchwale przepisy art. 403 ust. 4 i 5 dopuszczają posłużenie się dotacją, ale tylko w celu sfinansowania inwestycji z zakresu ochrony środowiska.

Według Kolegium Izby, dotacja na finansowanie lub dofinansowanie inwestycji, o której mowa w art. 403 ust. 4-6 Prawa ochrony środowiska musi spełniać łącznie dwie cechy. Po pierwsze musi być „dotacją inwestycyjną” czyli wsparciem finansowym, które po stronie beneficjenta w sposób bezpośredni prowadzi do powstania rzeczy (dobra) stanowiącej środek trwały, bądź prowadzi do ulepszenia istniejącego środka trwałego - w rozumieniu art. 3 pkt 15, 16, 17 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Po drugie, aby udzielaną z budżetu Miasta dotację inwestycyjną uznawać za „finansującą ochronę środowiska lub gospodarkę wodną” w rozumieniu art. 403 ust. 4 i 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, inwestycja ta musi być inwestycją z zakresu celów ochrony środowiska z art. 400a ust. 1 pkt 2, 5, 8, 9, 15, 16, 21-25, 29, 31, 32 i 38-42 Prawa ochrony środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy stwierdza, że uchwała Nr LXIII/74/2023 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 kwietnia 2023 r. w sprawie zasad udzielenia dotacji celowej na zakup roweru dla osób fizycznych jest nieważna, gdyż w sposób istotny narusza zapisy art. 400a ust. 1 pkt 24 i 32, art. 403 ust. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2021 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) oraz art. 251 ust. 4 w związku z art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305 z późn. zm.).

Pouczenie:

Na niniejszą uchwałę przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Daniel Jurewicz